

16/09/2005

Ik zat mijmerend naar buiten te kijken en zag de takken van de bomen in de wind bewegen, de eerste bladeren vielen op de grond en de vogels zochten naar voer.
Toen kwamen de volgende woorden bovendrijven.

Gerijpt.

*Het wordt 'n beetje somber, dikke wolken pakken zich samen,
De regen en wind geselen de natuur, de mensen, de aarde,
Modder verzamelt zich in de zelf geschapen groeven.*

In dit jaargetijde, volgend op de zomer.

*Bomen schudden hun last van zich af,
De vruchten vallen op de grond alsof de bomen deze naar de mensen gooien
En zeggen: raap maar op en geniet ervan!*

De bladeren worden wreed van de takken gerukt.

*Het is tijd om te vallen, de bomen strooien hun zaad over de zachte aarde,
Om tot rust te komen en daar na een periode van kou en stilte,
Opnieuw tot leven te komen.*

Ziehier, het wonder van moeder natuur.

*Die vanuit haar goedheid voor nieuw leven zorgt,
Door de rijpe vruchten af te werpen en zichzelf te voeden
Met de eigen rijpheid.*

Jacques Smeets